

Дьома Н.С., Радзевановська О.А.,
Національного університету державної
податкової служби України

ДО ПРОБЛЕМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИВЧЕННЯ ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ СТУДЕНТАМИ - ПРАВНИКАМИ

Останні роки характеризуються радикальними змінами в структурі, житті та діяльності в сфері юриспруденції. Розширено правову базу, створено нові служби, зросла штатна чисельність працівників, велика увага приділяється соціально-правовому захисту. Проте ці та інші зміни не супроводжуються необхідним підвищенням ефективності діяльності юристів.

Підвищення якості підготовки юриста-спеціаліста полягає в тому, щоб його озброїти знаннями, практичними вміннями та навичками, які дозволять йому використовувати знання латинської мови у своїй практичній діяльності, у систематичному поповненні своїх професійних знань, професійного спілкування, формування професійних якостей. Без дослідження соціальних, психологічних та педагогічних основ і закономірностей розкрити механізм викладання латинської мови на юридичних факультетах вищих навчальних закладів неможливо. Тому загальнопедагогічний, міждисциплінарний підхід до вивчення даного явища в контексті гуманітарної освіти є, на наш погляд, обґрунтованим. Враховуючи специфіку вивчення латинської мови як, в першу чергу, писемної мови джерел римського права, згідно з навчальними планами для вивчення цієї дисципліни в юридичних вищих навчальних закладах як основний вид аудиторних занять пропонуються лише практичні, в світлі чого

заслуговує на увагу методика їх проведення. Крім того, вивчення курсу рекомендується в першому чи другому семестрі, що зобов'язує сформулювати особливий психолого-педагогічний і методичний підхід, що матиме на меті полегшення адаптації студентів до середовища професійної підготовки.

Практичне заняття - це вид навчального заняття, на якому викладач організовує детальний розгляд студентами окремих теоретичних положень навчальної дисципліни та формує вміння і навички їх практичного застосування шляхом індивідуального виконання студентами відповідно до сформульованих завдань. Основна дидактична мета такого заняття - розширення, поглиблення й деталізація наукових знань, отриманих студентами на лекціях та в процесі самостійної роботи і спрямованих на підвищення рівня засвоєння навчального матеріалу. Особливість курсу «Латинська мова» полягає в тому, що її вивчення носить більш практичний, ніж теоретичний характер, це зумовлює відсутність лекційних занять. Проте, як свідчить досвід викладання, фактор зміни освітнього середовища ускладнює процес набуття практичних навичок студентами самостійно, тому з метою вирішення зазначеної проблеми доцільно виділити частину практичного заняття для лекційного викладу найскладнішого матеріалу.

За останні роки викладання латинської мови стало невід'ємною умовою навчання в юридичному виші. Однак, відсутність державних стандартів з цього предмета спонукає керівництво того чи іншого навчального закладу самостійно вирішувати все коло проблем, пов'язаних з організацією викладання латинської мови, і перш за все визначити конкретні завдання навчання, від постановки яких вже залежить вибір базового навчального посібника, складання розкладу занять та підбір кадрів, а також шляхи підвищення ефективності навчання латинської мови. Дана проблема є стрижневою у навчальному процесі, оскільки в ході навчання пізнавальна активність виступає якісною стороною пізнавальної діяльності - джерелом розвитку та самовдосконалення особистості.

Ефективність засвоєння курсу «Латинська мова» для юристів підвищиться, якщо: - процес викладання латинської мови

визначається специфікою даної навчальної дисципліни, вихідним рівнем підготовки студентів і комплексом професійно-педагогічних цілей;

- вивчення латинської мови будується як рішення навчально - пізнавальних завдань, типологічно відповідних професійним завданням юриста;

- у процесі оволодіння курсом цілеспрямовано формуються системні знання про латинську юридичну лексику, вміння аналізувати, здійснювати діяльність з перекладу оригінальних текстів;

- здійснюються міжпредметні зв'язки даної навчальної дисципліни курсами з римського право, іноземних мов та ін.

Латинську мову включено до навчального плану юридичного вчз, виходячи з потреб сучасної юридичної освіти. При цьому йдеться не просто про вивчення студентами ще однієї - і до того ж мертвої - іноземної мови. Цілі викладання курсу латини на юридичному факультеті далеко виходять за рамки лінгвістики. У кінцевому результаті сенс занять полягає в тому, щоб, розглядаючи латинську мову як інструмент пізнання світової культури, залучити майбутніх юристів до здобутків античної та середньовічної культури, показати її глибокий вплив на подальший духовний розвиток європейських країн, тобто протягнути нитку від античності до сучасності, тим самим допомагаючи студентам орієнтуватися у світі справжніх духовних цінностей. Таке широке трактування завдань навчання латини сприяє багатосторонньому впливу на інтелект і особистість студента.

Список використаних джерел

1. Ашукин Н.С. Крылатые слова / Николай Сергеевич Ашукин - М.: „Художественная литература”, 1988. - 525 с.

2. Дворецкий И.Х. Латинско-русский словарь / Иосиф Хананович Дворецкий - 11-е изд., стереотип. -М.: рус. яз.- Медия, 2008. - 843с.

3. Кацман Н.Л. Методика преподавания латинского языка / Нина Лазаревна Кацман - М.: Гуманит. изд. центр ВЛАДОС , 2003. - 256 с.

4. Коптілов В.В. У світі крилатих слів / Віктор Вікторович

Коптілов - К.: „Веселка”, 1976. ---- 57 с.

5. Щерба Л.В. Преподавание иностранных языков в средней школе: Общие вопросы методики. /Л.В. Щерба. - 2-е изд. - М.: Высш. шк., 1974. - 112 с.